

[Møhr Dam.]

Skønt den, der som vi på Færøerne venter på realisering af selv beskedne ønsker og krav, ikke kan være andet end utålmodig, må det erkendes, at man både fra færøsk og dansk side har set og erkendt berettigelsen af ønsket og kravet om gennemførelsen af gennemgribende reformer, forbedringer og nyskabelser i det færøske samfundsliv og struktur. Der er da også sket en hel del.

Indførelsen af tolvsmilefiskerigrænsen ud fra lige basislinjer føles som et af de mest betydningsfulde fremskridt, men et fremskridt, som først får sin fulde værdi, når man kan sige, at man har en „vandtæt“ inspektion, en inspektion, der er så effektiv, at de gamle fisketyve har tabt enhver mulighed for ulovligt fiskeri uden at blive taget og straffet.

Med anskaffelsen af inspektionsskibet „Vædderen“ samt tre andre inspektionsskibe af samme type til inspektion af de færøske, grønlandske og andre danske farvande blev der fra den danske regerings og folketingets side taget et meget kraftigt og betydningsfuldt skridt til forbedring af inspektionen. Særlig værdifuldt måtte det siges at være, at man havde forsynet inspektionsskibet med en helikopter til brug under inspektionsarbejdet, men det er trods alt sådan, at inspektionen ikke er så effektiv, som den kunne have været, såfremt man ikke havde blandet to opgaver sammen, nemlig at udøve en effektiv inspektion og samtidig uddanne mandskabet militært. Jeg kan følgelig ikke lade være med at fremsætte og gentage det spørgsmål, hvorvidt det er muligt at adskille inspektionsudøvelsen og den militære uddannelse af mandskabet. Sammenblandingen af disse to opgaver kan ikke gå, uden at den ene, ja, måske begge to, lider skade derved. Ufortalt hvor effektivt det nye inspektionsskib med helikopteren er, så kan det ikke være tilstrækkeligt til at holde hele fiskeriterritoriet cirklen rundt frit for ulovlige fiskerskibe. Det er jo begrænset, hvad ét skib kan præstere. Det kan således ikke være østen for og vesten for øerne på samme tid, og det er næppe altid, at flyvning kan lade sig gøre.

Et ordsprog på Færøerne lyder: „En er som ingen, mens to er som ti.“ Dette gælder særligt, hvor det drejer sig om at holde vagt ved et så vidtspændende felt

som hele fiskeriterritoriet. Færøernes lagting har derfor med tilslutning fra alle partier vedtaget at lade bygge et hurtiggående vagt- og redningsskib til assistance for fiskerskibene på fiskefeltet og til at holde øje med de fremmede fiskerskibe. Det er klart, at dette skib må arbejde i den bedst forståelse og sammen med det store, egentlige inspektionsskib. Men for at kunne handle kraftigt og udføre dette arbejde effektivt og på en tilfredsstillende måde er det nødvendigt, at føreren på skibet beholder politimyndighed. Det er ikke første gang, jeg berører dette spørgsmål; jeg er heller ikke den eneste, der har gjort det, men der er tale om et ønske fra alle færingers uden hensyn til partifarve eller erhvervsinteresser.

Spørgsmålet har også mødt al mulig sympati hos de respektive myndigheder hernede. Men man siger, at en konvention med England af 1901 kræver inspektionen udøvet af militæret eller i hvert fald af statsskibe, og at det er nødvendigt at ændre denne konvention, for at føreren af det omtalte skib kan beholde den ønskede politimyndighed.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede statsminister, hvorvidt man har taget skridt til forhandling med den engelske regering om ændring eller ophævelse af konventionen, så man kan imødekomme det færøske ønske om politimyndighed til føreren af det færøske skib.

Jeg vil over for den højtærede statsminister så stærkt som muligt betone, at der her er tale om et for Færøerne meget alvorligt og brændende ønske, som næres særligt af dem, hvis velvære er betinget af et godt hjemmefiskeri. Det er livet om at gøre for dem, at vore fiskefelter ved Færøerne bliver så godt beskyttet som overhovedet muligt. Vi er i fælles båd her og uden modstridende interesser. Jeg henstiller så meget til den højtærede statsminister, at han venligst tager sig af dette spørgsmål med al den energi og levende interesse, der skal til, og som jeg ved at den højtærede statsminister er i besiddelse af.

I henhold til styrelsesordningen for Færøerne af 1948 kan hjemmestyret på Færøerne i udenrigsministeriet få ansat en i færøske forhold særlig kyndig mand, hvis opgave det skal være at tage sig af de særlige færøske interesser, handelsmæssige, er-